

SOCRATES. Segm. 24. Lib. II.
χωρῆσας Ἀλκιβιάδην τὸν ἀριστεῖον, οὐ καὶ
ἔρασθην Φησὶν αὐτὸν Ἀριστοπότος ἐν τετάρτῳ
περὶ πατέλαις τριφύς. Ιων δὲ ὁ Χιος καὶ νέον ὄν-
τα εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελάῳ ἀποδημῆσαι. καὶ
Πιυῶθε ἐλθεῖν, ἀριστοτέλης Φησὶν, ἀλλὰ καὶ εἰς
ἰσθμὸν, ὡς φωβίνον ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπο-
μυνονυμάτων. ^{*}ην δὲ καὶ ισχυρογνώμων καὶ
δημοκρατικός, ὡς δῆλον εἰς τὸ τοῦ μη εἴλα-
τος περὶ Κρήταν, κελεύσοιτο λέοντα τὸν Σαλα-
μίνιον, πλούσιον ἄνθρα, ἀγαγεῖν πρὸς αὐτοὺς,
ώστε ἀπολέσθαι ^{**}ἀλλὰ καὶ μόνος ἀποψῆφί-
στοισι τῷ δέου στρατηγῶν. ^{***}καὶ εἰνὸν ἀντῷ
ἀποδράντα τοῖς εἰρκτῖς, μὴ θελησαν τοῖς τε
κλιονισταν αὐτὸν ἐπιτίλλειν, ^{****}καὶ τοὺς καλλι-
στους λόγινος εκείνους δεδέμενος διαβεθεῖαι. αὐτῆρ-
κης τε ἦν καὶ σεμνός. ^{*****}καὶ πάποτε Ἀλκιβιάδου κα-
βά Φησὶ Παυκῆν ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν υπόμνη-
μάτων) διδόντων αὐτῷ χώραν μεγαλύν ίπα σιδη-
μόνηστας οἰκίας. Φανεῖ. Καὶ εἰ ὑπόδημάτων
ἔδει, Βίρος μοι ἐδίδους ^{*****}οὐ μεμάτην ὑπόδημα-
τα ποιησάμην; καὶ καταγέλαστος ἀνηλαβών,
opus esset, τοιum dares ut calcere mibi ipso conficerem? atqui ridiculus essem si acciperem.

24. Τοῦ ἀριστείου] γράφεται, τὰ ἀριστεῖα. Sed mai-
fui alteram lectionem retinere: quod dicatur potius
παρακλησία τοῦ τεῦδε quam τόδε. H. Steph.

25 Οὐ καὶ ἐρχοῦνται φύσιν] Vide super hoc mollif-
simos Aspasij apud Athenaeum versus, & ipsum Athe-
neum multa de hoc disputatione. *V. G. f.*

autum multa de hoc dilupitatem. *If. Causa*.
26. *H*ε *τις* *ταχινότερος*? Sudis in voce *ιχθυό-*
προφέτη hunc locum sic profet, *α* *τις* *ταχι-*
νότερος *ταχινότερος* *καὶ* *ταχινότερος*. Idem.
27. *E*st *τι* *τοῦ* *ιησοῦ*? E Xenophontem accepit
Diogenes & Hecat. & corum quae cum in hac, tum in
sequenti vita, narrantur plerique, comparent igitur
studiosi harum rerum & contendant inter se utrumque
scriptorem, si facile apparuerint peccata interpretis,
& *καὶ* *ιάδος* *ιούς* *ιστάει*. Historia decem illorum
discum, quorum damnationis non subscripti Socrates,
nisi est ex alii, & Xenophonte info. *Idem*.

28 Quod neque *Critica* conceperit. Criticus unus ex
xxx. Tyrannis fuit, qui ex collegarum decreto qua-
tor viros creavit, qui Salamiam ad Leontem Athen-
as deducendum proficerentur, cum morte multa
turi, in quibus Socratem quoque creavit, qui colle-
gus fuis Salamiam profecit, ipse Athenis remanerat
& tyrannorum imperio non paruit. Plato in Apol. c. 13.

29 Et solus decem Imperatores.] Non decem, sed novem duces Xenophon ait lib. 1. τῶν ἀρχαγόνων. in quibus Thrasylium & Erasistratum numerat. Xenophontis verba non fuetum prætermittenda, quia talia

victoriam Alcibiadi, sponte concessisse, quem à Socrate amatum , Ariitippus in quo de Antiquis Deliciis testatur. Ion autem Chius juvenem cum Archelao in Samum peregrinatum venisse tradit. Ariitoteles et Pythonem profectum ait. Istimum quoque Phavorinus in primo Commentariorum adiisse refert. ²⁴ Erat autem constantis animi, invictaque tententiae, et in primis popularis rei studiosus, quod cum ex aliis confitat, tum ex eo maximè, quod jubentibus qui cum Critia erant nobilis, Leontem Salaminium, illufrem et opulentum virum, ad se deduci permendauit, haudquaquam cecit, solusque adversus decem potentissimos duces tententiam ferre auctus est. Et cum liberè quò vellet abire carcere licet, noluit, et plorantes severo increpavit, pulcherrimisque sermones illos vincitus prosecutus est. Frugi item erat et continens. Reperit Pamphilum in VII. Commentariorum, cum Alcibiades grandem quandam aream ad confruendam domum largiaretur, dixisse, *An verò si calceatores mīhi nescierō? atq[ue] ridiculus essem si acciperem.*

παντες γαρ τοι και τοι ουλιστεις ου
η εργα, οι δη κατα τους φρεσι ουλιστεις,
τατιστεις ιστη θηριον γενεσιν, επιχειρησιν των
ευ πασ των ειναιν ιστη στρατηγοι μις Φερι των
θεοι Θεοι και Εργασιν αποκτην παταν,
η ιδεινται επιφανια, &c. Ήσ αντη νοεν
dus ideo Atheneis capitis dñmaventur, quod cas
tare civium motuorum in naval pugna, qui ad
Lacedemonios vicent, = mari non collect
uent, nomina damatorum habes a Sigon, de temp
17, 19. b. Platōnamen non novem, ut Xcnopion,
d decem, ut Lacterius, sit, id est in Apol. can. 12.

30 *Quicquid autem ex custodia posset.* Idem Cicero quoque confirmat lib. i. Tunc quatuor His, inquit, iudicibus adductis Socres, nec parvorum qualiter ad dictum capitis; nec iudicibus *superfuit* sed adductis liberam consummationem a magnitudine animi dilectionis in superbus; Et supremo via die hoc ipsi media seruit; Et paucis ante diebus cum facile ediles posset custodiunt, noscunt. Et cum pene manu amari moris esset, illa teneret pectus, locutus sit est, ut non ad oreum traxit, versus in caios videbatur ascende-
em.
Idem.

31 *Pulcherrimos illos habuit sermones.] Quos sci-
eret Plato in Apologia sua immortalitati literarum
consecravit, Cicero autem transtulit lib. 1. Tuse.
aest. c. 163. b. *Idem.**

32 *Ir̄ ἐπαντικαθητα τονειλυν]* *Scrib. 16*

²⁵ *Sepe cum eorum qua publicè vendebarunt multitudinem intueretur, secum ista volebat? Quam multis ifse non ego: As semper habebar in ore jambos illos

Τα δ' ἀργυράματ' ἔστιν, οὐ τε πορφύρα,
Εἰς τοὺς τραγῳδίους χρίσμι: οὐκ οὖς τὸν

Archelaum præterea Macedonem , et Scopam Crannonium , Eurylochumque Larissium alpernatus est magno animo , cum neque ab eis misis pecunias accepit , neque ad eos ipse proficii voltuit . Aded autem parè ac temperate vixit , ut cum Athenas pestis saepenimo valstaret , solus ipse nunquam agrotaverit . * Dua illum uxores duxisse ; priore Xantippen , ex qua Lamprocem generauit : alteram Myrtonem , Ariftidis illius Iusti filiam , quam et fine dote accepit , quæque sibi

ἴμαντων ὑποδέσμης ποιησάμενος, μὲν καὶ μεταρχέ-
στος αὐτῆς λαβόντος; II. Calath.

*33. Quam multis non indigeo.] Cicero lib. 5. Tu
quest. Socratos, inquit, in pompa, cum magna
auri argenti que ferretur, quam multa non desidero,
inquit. Aldob.*

34. Καὶ Σπάντα τοῦ Κρασίνιος] Scribe Σπάντα: sic enim apud Plutarchum, Herodotum, Stephanum, & alios, semper scribuntur, hinc Σπαντᾶ. Theocrimis, πόλις Σπαντᾶς, τοῦ οὐρανού τε καὶ γῆς τε τοῦ οὐρανοῦ.

Dnas eum uxores duxisse Aristoteles ait.¹ In libro videlicet *metaphysicis*, quem citat, atque idem hoc tradidit Atheneus lib. i. in principio. *alio*

38 Μυρτ.] Magnum hi Laetitia της τοις κεράβρων αρχαγέται. Fallum est enim Socratem duxisse in uxorem illam quia Arifidus Iusti filia. Quac enim

in bello Peloponneso in primis ipsam Atheniensium civitatem depopulata est; si parvem moderantur rationibus dicuntur. Ex a velutinum labore caruisse. Ex salubrissima natura et ex opere artificia. Quod invenimus sunt certi in illa. Quas enim duas Aristedes dicitur reliquiae superest, eas opportunitate tam fuisse prectoribus, ante natalem Socratis dicunt: qui dies fuit anno quarto Olympi. Exxxxviii

states corporis remissio, ne negquatuer fuerit communis omnium clavis obnoxia. *¶ Cf. Causab.*

Atheniensis [ap] pestilenta laborantibus.] Athenæ pestilentia labore inciperunt Archone Apollodoro, anno tertio oetogesima: lepisma Olympiadis; sequentur vero anno Periclis pestilenta mortuus est. Tetrastum anno primo frequentis Olympiadis, qui fuit octo- geniundevicta, non solum pestilenta, sed fame quoque valde afflicta fuit. *¶ Adib.*

37 Πορθ' Ἀριστολέων¹ Intelligentib[us] Arisfor-
ταν πεπίστεις, ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸⁰¹⁰ ⁸⁰¹¹ ⁸⁰¹² ⁸⁰¹³ ⁸⁰¹⁴ ⁸⁰¹⁵ ⁸⁰¹⁶ ⁸⁰¹⁷ ⁸⁰¹⁸ ⁸⁰¹⁹ ⁸⁰²⁰ ⁸⁰²¹ ⁸⁰²² ⁸⁰²³ ⁸⁰²⁴ ⁸⁰²⁵ ⁸⁰²⁶ ⁸⁰²⁷ ⁸⁰²⁸ ⁸⁰²⁹ ⁸⁰³⁰ ⁸⁰³¹ ⁸⁰³² ⁸⁰³³ ⁸⁰³⁴ ⁸⁰³⁵ ⁸⁰³⁶ ⁸⁰³⁷ ⁸⁰³⁸ ⁸⁰³⁹ ⁸⁰⁴⁰ ⁸⁰⁴¹ ⁸⁰⁴² ⁸⁰⁴³ ⁸⁰⁴⁴ ⁸⁰⁴⁵ ⁸⁰⁴⁶ ⁸⁰⁴⁷ ⁸⁰⁴⁸ ⁸⁰⁴⁹ ⁸⁰⁵⁰ ⁸⁰⁵¹ ⁸⁰⁵² ⁸⁰⁵³ ⁸⁰⁵⁴ ⁸⁰⁵⁵ ⁸⁰⁵⁶ ⁸⁰⁵⁷ ⁸⁰⁵⁸ ⁸⁰⁵⁹ ⁸⁰⁶⁰ ⁸⁰⁶¹ ⁸⁰⁶² ⁸⁰⁶³ ⁸⁰⁶⁴ ⁸⁰⁶⁵ ⁸⁰⁶⁶ ⁸⁰⁶⁷ ⁸⁰⁶⁸ ⁸⁰⁶⁹ ⁸⁰⁷⁰ ⁸⁰⁷¹ ⁸⁰⁷² ⁸⁰⁷³ ⁸⁰⁷⁴ ⁸⁰⁷⁵ ⁸⁰⁷⁶ ⁸⁰⁷⁷ ⁸⁰⁷⁸ ⁸⁰⁷⁹ ⁸⁰⁸⁰ ⁸⁰⁸¹ ⁸⁰⁸² ⁸⁰⁸³ ⁸⁰⁸⁴ ⁸⁰⁸⁵ ⁸⁰⁸⁶ ⁸⁰⁸⁷ ⁸⁰⁸⁸ ⁸⁰⁸⁹ ⁸⁰⁹⁰ ⁸⁰⁹¹ ⁸⁰⁹² ⁸⁰⁹³ ⁸⁰⁹⁴ ⁸⁰⁹⁵ ⁸⁰⁹⁶ ⁸⁰⁹⁷ ⁸⁰⁹⁸ ⁸⁰⁹⁹ ⁸⁰¹⁰⁰ ⁸⁰¹⁰¹ ⁸⁰¹⁰² ⁸⁰¹⁰³ ⁸⁰¹⁰⁴ ⁸⁰¹⁰⁵ ⁸⁰¹⁰⁶ ⁸⁰¹⁰⁷ ⁸⁰¹⁰⁸ ⁸⁰¹⁰⁹ ⁸⁰¹¹⁰ ⁸⁰¹¹¹ ⁸⁰¹¹² ⁸⁰¹¹³ ⁸⁰¹¹⁴ ⁸⁰¹¹⁵ ⁸⁰¹¹⁶ ⁸⁰¹¹⁷ ⁸⁰¹¹⁸ ⁸⁰¹¹⁹ ⁸⁰¹²⁰ ⁸⁰¹²¹ ⁸⁰¹²² ⁸⁰¹²³ ⁸⁰¹²⁴ ⁸⁰¹²⁵ ⁸⁰¹²⁶ ⁸⁰¹²⁷ ⁸⁰¹²⁸ ⁸⁰¹²⁹ ⁸⁰¹³⁰ ⁸⁰¹³¹ ⁸⁰¹³² ⁸⁰¹³³ ⁸⁰¹³⁴ ⁸⁰¹³⁵ ⁸⁰¹³⁶ ⁸⁰¹³⁷ ⁸⁰¹³⁸ ⁸⁰¹³⁹ ⁸⁰¹⁴⁰ ⁸⁰¹⁴¹ ⁸⁰¹⁴² ⁸⁰¹⁴³ ⁸⁰¹⁴⁴ ⁸⁰¹⁴⁵ ⁸⁰¹⁴⁶ ⁸⁰¹⁴⁷ ⁸⁰¹⁴⁸ ⁸⁰¹⁴⁹ ⁸⁰¹⁵⁰ ⁸⁰¹⁵¹ ⁸⁰¹⁵² ⁸⁰¹⁵³ ⁸⁰¹⁵⁴ ⁸⁰¹⁵⁵ ⁸⁰¹⁵⁶ ⁸⁰¹⁵⁷ ⁸⁰¹⁵⁸ ⁸⁰¹⁵⁹ ⁸⁰¹⁶⁰ ⁸⁰¹⁶¹ ⁸⁰¹⁶² ⁸⁰¹⁶³ ⁸⁰¹⁶⁴ ⁸⁰¹⁶⁵ ⁸⁰¹⁶⁶ ⁸⁰¹⁶⁷ ⁸⁰¹⁶⁸ ⁸⁰¹⁶⁹ ⁸⁰¹⁷⁰ ⁸⁰¹⁷¹ ⁸⁰¹⁷² ⁸⁰¹⁷³ ⁸⁰¹⁷⁴ ⁸⁰¹⁷⁵ ⁸⁰¹⁷⁶ ⁸⁰¹⁷⁷ ⁸⁰¹⁷⁸ ⁸⁰¹⁷⁹ ⁸⁰¹⁸⁰ ⁸⁰¹⁸¹ ⁸⁰¹⁸² ⁸⁰¹⁸³ ⁸⁰¹⁸⁴ ⁸⁰¹⁸⁵ ⁸⁰¹⁸⁶ ⁸⁰¹⁸⁷ ⁸⁰¹⁸⁸ ⁸⁰¹⁸⁹ ⁸⁰¹⁹⁰ ⁸⁰¹⁹¹ ⁸⁰¹⁹² ⁸⁰¹⁹³ ⁸⁰¹⁹⁴ ⁸⁰¹⁹⁵ ⁸⁰¹⁹⁶ ⁸⁰¹⁹⁷ ⁸⁰¹⁹⁸ ⁸⁰¹⁹⁹ ⁸⁰²⁰⁰ ⁸⁰²⁰¹ ⁸⁰²⁰² ⁸⁰²⁰³ ⁸⁰²⁰⁴ ⁸⁰²⁰⁵ ⁸⁰²⁰⁶ ⁸⁰²⁰⁷ ⁸⁰²⁰⁸ ⁸⁰²⁰⁹ ⁸⁰²¹⁰ ⁸⁰²¹¹ ⁸⁰²¹² ⁸⁰²¹³ ⁸⁰²¹⁴ ⁸⁰²¹⁵ ⁸⁰²¹⁶ ⁸⁰²¹⁷ ⁸⁰²¹⁸ ⁸⁰²¹⁹ ⁸⁰²²⁰ ⁸⁰²²¹ ⁸⁰²²² ⁸⁰²²³ ⁸⁰²²⁴ ⁸⁰²²⁵ ⁸⁰²²⁶ ⁸⁰²²⁷ ⁸⁰²²⁸ ⁸⁰²²⁹ ⁸⁰²³⁰ ⁸⁰²³¹ ⁸⁰²³² ⁸⁰²³³ ⁸⁰²³⁴ ⁸⁰²³⁵ ⁸⁰²³⁶ ⁸⁰²³⁷ ⁸⁰²³⁸ ⁸⁰²³⁹ ⁸⁰²⁴⁰ ⁸⁰²⁴¹ ⁸⁰²⁴² ⁸⁰²⁴³ ⁸⁰²⁴⁴ ⁸⁰²⁴⁵ ⁸⁰²⁴⁶ ⁸⁰²⁴⁷ ⁸⁰²⁴⁸ ⁸⁰²⁴⁹ ⁸⁰²⁵⁰ ⁸⁰²⁵¹ ⁸⁰²⁵² ⁸⁰²⁵³ ⁸⁰²⁵⁴ ⁸⁰²⁵⁵ ⁸⁰²⁵⁶ ⁸⁰²⁵⁷ ⁸⁰²⁵⁸ ⁸⁰²⁵⁹ ⁸⁰²⁶⁰ ⁸⁰²⁶¹ ⁸⁰²⁶² ⁸⁰²⁶³ ⁸⁰²⁶⁴ ⁸⁰²⁶⁵ ⁸⁰²⁶⁶ ⁸⁰²⁶⁷ ⁸⁰²⁶⁸ ⁸⁰²⁶⁹ ⁸⁰²⁷⁰ ⁸⁰²⁷¹ ⁸⁰²⁷² ⁸⁰²⁷³ ⁸⁰²⁷⁴ ⁸⁰²⁷⁵ ⁸⁰²⁷⁶ ⁸⁰²⁷⁷ ⁸⁰²⁷⁸ ⁸⁰²⁷⁹ ⁸⁰²⁸⁰ ⁸⁰²⁸¹ ⁸⁰²⁸² ⁸⁰²⁸³ ⁸⁰²⁸⁴ ⁸⁰²⁸⁵ ⁸⁰²⁸⁶ ⁸⁰²⁸⁷ ⁸⁰²⁸⁸ ⁸⁰²⁸⁹ ⁸⁰²⁹⁰ ⁸⁰²⁹¹ ⁸⁰²⁹² ⁸⁰²⁹³ ⁸⁰²⁹⁴ ⁸⁰²⁹⁵ ⁸⁰²⁹⁶ ⁸⁰²⁹⁷ ⁸⁰²⁹⁸ ⁸⁰²⁹⁹ ⁸⁰³⁰⁰ ⁸⁰³⁰¹ ⁸⁰³⁰² ⁸⁰³⁰³ ⁸⁰³⁰⁴ ⁸⁰³⁰⁵ ⁸⁰³⁰⁶ ⁸⁰³⁰⁷ ⁸⁰³⁰⁸ ⁸⁰³⁰⁹ ⁸⁰³¹⁰ ⁸⁰³¹¹ ⁸⁰³¹² ⁸⁰³¹³ ⁸⁰³¹⁴ ⁸⁰³¹⁵ ⁸⁰³¹⁶ ⁸⁰³¹⁷ ⁸⁰³¹⁸ ⁸⁰³¹⁹ ⁸⁰³²⁰ ⁸⁰³²¹ ⁸⁰³²² ⁸⁰³²³ ⁸⁰³²⁴ ⁸⁰³²⁵ ⁸⁰³²⁶ ⁸⁰³²⁷ ⁸⁰³²⁸ ⁸⁰³²⁹ ⁸⁰³³⁰ ⁸⁰³³¹ ⁸⁰³³² ⁸⁰³³³ ⁸⁰³³⁴ ⁸⁰³³⁵ ⁸⁰³³⁶ ⁸⁰³³⁷ ⁸⁰³³⁸ ⁸⁰³³⁹ ⁸⁰³⁴⁰ ⁸⁰³⁴¹ ⁸⁰³⁴² ⁸⁰³⁴³ ⁸⁰³⁴⁴ ⁸⁰³⁴⁵ ⁸⁰³⁴⁶ ⁸⁰³⁴⁷ ⁸⁰³⁴⁸ ⁸⁰³⁴⁹ ⁸⁰³⁵⁰ ⁸⁰³⁵¹ ⁸⁰³⁵² ⁸⁰³⁵³ ⁸⁰³⁵⁴ ⁸⁰³⁵⁵ ⁸⁰³⁵⁶ ⁸⁰³⁵⁷ ⁸⁰³⁵⁸ ⁸⁰³⁵⁹ ⁸⁰³⁶⁰ ⁸⁰³⁶¹ ⁸⁰³⁶² ⁸⁰³⁶³ ⁸⁰³⁶⁴ ⁸⁰³⁶⁵ ⁸⁰³⁶⁶ ⁸⁰³⁶⁷ ⁸⁰³⁶⁸ ⁸⁰³⁶⁹ ⁸⁰³⁷⁰ ⁸⁰³⁷¹ ⁸⁰³⁷² ⁸⁰³⁷³ ⁸⁰³⁷⁴ ⁸⁰³⁷⁵ ⁸⁰³⁷⁶ ⁸⁰³⁷⁷ ⁸⁰³⁷⁸ ⁸⁰³⁷⁹ ⁸⁰³⁸⁰ ⁸⁰³⁸¹ ⁸⁰³⁸² ⁸⁰³⁸³ ⁸⁰³⁸⁴ ⁸⁰³⁸⁵ ⁸⁰³⁸⁶ ⁸⁰³⁸⁷ ⁸⁰³⁸⁸ ⁸⁰³⁸⁹ ⁸⁰³⁹⁰ ⁸⁰³⁹¹ ⁸⁰³⁹² ⁸⁰³⁹³ ⁸⁰³⁹⁴ ⁸⁰³⁹⁵ ⁸⁰³⁹⁶ ⁸⁰³⁹⁷ ⁸⁰³⁹⁸ ⁸⁰³⁹⁹ ⁸⁰⁴⁰⁰ ⁸⁰⁴⁰¹ ⁸⁰⁴⁰² ⁸⁰⁴⁰³ ⁸⁰⁴⁰⁴ ⁸⁰⁴⁰⁵ ⁸⁰⁴⁰⁶ ⁸⁰⁴⁰⁷ ⁸⁰⁴⁰⁸ ⁸⁰⁴⁰⁹ ⁸⁰⁴¹⁰ ⁸⁰⁴¹¹ ⁸⁰⁴¹² ⁸⁰⁴¹³ ⁸⁰⁴¹⁴ ⁸⁰⁴¹⁵ ⁸⁰⁴¹⁶ ⁸⁰⁴¹⁷ ⁸⁰⁴¹⁸ ⁸⁰⁴¹⁹ ⁸⁰⁴²⁰ ⁸⁰⁴²¹ ⁸⁰⁴²² ⁸⁰⁴²³ ⁸⁰⁴²⁴ ⁸⁰⁴²⁵ ⁸⁰⁴²⁶ ⁸⁰⁴²⁷ ⁸⁰⁴²⁸ ⁸⁰⁴²⁹ ⁸⁰⁴³⁰ ⁸⁰⁴³¹ ⁸⁰⁴³² ⁸⁰⁴³³ ⁸⁰⁴³⁴ ⁸⁰⁴³⁵ ⁸⁰⁴³⁶ ⁸⁰⁴³⁷ ⁸⁰⁴³⁸ ⁸⁰⁴³⁹ ⁸⁰⁴⁴⁰ ⁸⁰⁴⁴¹ ⁸⁰⁴⁴² ⁸⁰⁴⁴³ ⁸⁰⁴⁴⁴ ⁸⁰⁴⁴⁵ ⁸⁰⁴⁴⁶ ⁸⁰⁴⁴⁷ ⁸⁰⁴⁴⁸ ⁸⁰⁴⁴⁹ ⁸⁰⁴⁵⁰ ⁸⁰⁴⁵¹ ⁸⁰⁴⁵² ⁸⁰⁴⁵³ ⁸⁰⁴⁵⁴ ⁸⁰⁴⁵⁵ ⁸⁰⁴⁵⁶ ⁸⁰⁴⁵⁷ ⁸⁰⁴⁵⁸ ⁸⁰⁴⁵⁹ ⁸⁰⁴⁶⁰ ⁸⁰⁴⁶¹ ⁸⁰⁴⁶² ⁸⁰⁴⁶³ ⁸⁰⁴⁶⁴ ⁸⁰⁴⁶⁵ ⁸⁰⁴⁶⁶ ⁸⁰⁴⁶⁷ ⁸⁰⁴⁶⁸ ⁸⁰⁴⁶⁹ ⁸⁰⁴⁷⁰ ⁸⁰⁴⁷¹ ⁸⁰⁴⁷² ⁸⁰⁴⁷³ ⁸⁰⁴⁷⁴ ⁸⁰⁴⁷⁵ ⁸⁰⁴⁷⁶ ⁸⁰⁴⁷⁷ ⁸⁰⁴⁷⁸ ⁸⁰⁴⁷⁹ ⁸⁰⁴⁸⁰ ⁸⁰⁴⁸¹ ⁸⁰⁴⁸² ⁸⁰⁴⁸³ ⁸⁰⁴⁸⁴ ⁸

Φησί. ¹⁰ Εὐθύφρων δε τα τατη γραψάμενος
ξενίας δικην, περισσου τιναδιαλεχθεῖσιν απήγα-
γε. και τον ³³ Λύτρον δε ηθικώτατου εποίει προτέ-
ρας. ην γαρ ικανος από τον πραγμάτων τους
λόγων εύροισιν. επειγεντε καὶ λαμπρολέι του
ιδούντι μητι ἀγρυπνούμενος. ³⁴ οι που καὶ Σενοφῶν
είρηκε. ³⁵ καὶ Γλαικωνα μεν τὸν Πλάτωνας οὐδὲ
Φον θελοτα ποτε πεύσθαι, απέστησε, διὰ τὸ α-
πειρος ἔχειν, οις Φιτιν ὡς Σενοφῶν. ³⁶ Χαριδην
δε τοιγαντον επέστησεν, οικεῖος ἔχοτα. επῆρε
δε καὶ οις Φραμμα (Φιρφράτη τον στρατόνων, δι-
ξας αὐτῷ τοῦ κυρέων Μίδου αἰλεκτρόνας ἀρτίον
τὸν Καλλίον περιζημένους. καὶ αὐτὸν Γλαικω-
νιδης ἔχον τῇ πάλει περιποιεῖ, καθάπερ Φαστα-
γον ορην, ὁ τελος. ἐλεγε δε οις ³⁷ βαῦματ, τα μέρ-
ικαστον εἰπεν ἀν ρεβίσας επαλέξης, Φίλους δοιν
ἀν δουμαστα επόντος κεκτητας οὔτας ὀλγαρίας
εχειν περι μύστων. ἐρόν δε Εὐκλείδης πεποιηδη-
τα περι τοὺς ερωτικούς λόγους, οἱ Εὐκλείδη, Ἐφι-
σσισταῖς μεν δυνήση χρήσθαι, αὐθρώποις δε οι-
δεν νερὸν cūnideret forenum causatum in primis studiosum: Οἱ inquit, Euclides Iōphīstis quidem uti

50. Εὐθύνη δὲ τὸ πατέρα. Falsum hoc, non enim erat Σωκράτης, sed Φείδων γράψα. Quamobrem auctor Antonio Mureno, qui pro Σωκράτη legit εὐτοπιστόν. Locus Platonis nouissimum est, in cognomine dialogo: αἱ ιδιαι τοῖς Σοκράτῃ ἐπὶ τῷ πατέρᾳ, καὶ τοῖς ἄλλαις; responderet Euthyphron, Φείδων. If. Cafabu.
inquit, αἰσθάνεσθαι πάντας Δαμπτυχέας, τόποις διέβα-
τον νοεῖσθαι, πάσα τὰ μητρικά χαρακτηριστικά τῶν
ανθρώπων, οὐ πάντα ταῦτα αἴσθαντος ἀγαθού
κακούταντος; & reliqua quae sequuntur, quibus elo-
quentissimum vir Socratēs sermonem recitatum cum filio
habuit, quo cum matre reconciliare concubuit. Idem.

Lysim vero hortatus optimè moratum reddidit. Lysim cum significat, cuius nomine inscriptis eti- gestum Platoni dialogo, in quo de amicitia sermo habetur. *Ibidem.*

55 Οὐαῖς. Jubemus pro *Sæc.*, τ. πιο &c. [in quædilectione conferuntur omnes nostri vet. codices] reponere *Εὐαῖς*, ut pli quam *Εὐαῖα* esse hæc lectio. Sed. αντ. *Ιερά*.

¹ Quod si hoc significatur, ita haec lectio. Sed qui hoc iubet, sequitur errorum in-

fit. **Euthyphron**, qui pati peregrinatus diem dixerat, quedam de iustitia et pietate loquens, ab instituto revocavit. Lytidem autem hortando maximè moralem fecerat. Erat enim illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermones accommodatum. Lamproclum filium in matrem immitem ac ferum, ut ait Xenophon, suadendo ad reverentiam reduxit. Glauconem præterea Platonis fratrem ad Rem publicam accedere volenter, à proposito retraxit; quod si rudit esset, ignarusque rerum. Idem, ut refert Xenophon, Charmidem contrá, qua élief maximè idoneus, ad capeſcendā incitavit. * **Iphicratā** quoque duci animos adiecit, cùm offendisset ei gallos gallinaceos tonforis Mide, adverſus eos qui erant Calliae, penitus ac rotlo dimicantes. Ipsum Glauconides civitati applicare optabat, non secus ac phasianum aveum, aut pavonem. Diebat autem velut admiratione dignum, quod facile curvis fit que possident reconfire; amicos autem quos posse nominare difficultissimum, tantum in eis obſervantibus ineffe negliguntur. Euclidis: *O* inquit, *lóphophis quidem uti*

uit, αισθανετος δεποτος Λαμπρακελα, τοκτηριεβιτκινοις εικονεις, προς την μητρια Χαλκιδικοντα ιατρι, ο παι, οιον τινας ανθρακες άχαριστους ειναισ; & reliqua quae sequuntur, quibus elocutissimus vir Socratis sermonem reecutit cum filio τυπω, que cum matti reconciliare studiit. *Iam*

Est quidem Glauconem Platonis fratrem. Xenoph. lib. 3. τὸν ἀπομνηνούμενότας. 429. Eius verba.

πονεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν εἰκόνι καὶ φύλῳ εὐθὺς ἐμπο-
νεῖσθαι, ἀλλὰ πρῶτον τὸν βασιλέα, καὶ κατε-
τεστε σὺντι. Συγκρίθη ἔτι τοὺς ἀντίοις δια τὸ Χρ-
ιστὸν Γλαυκοῦντας, καὶ δια Πλάτωνος προτεταχεῖ.
Δικαῖον εἴη τοι τοῦτο, οὐδὲν τοι τοῦτο παρα-
δίκαστον. Εἰ τοι δια τοῦτο τοι τοῦτο παρα-
δίκαστον, τοῦτο τοι τοῦτο παραδίκαστον.

Πλάκανος ὥρη οὐξιολογούμενη μόνη ὅτι και πολλῷ
τοπέρ τῶν τα πολιτικά τότε πραττόταν, ἐκπει-
τε προσίναι τῷ δέμῳ και τῶν της πόλεως πρωτε-
ματιδιοῖσι. & εισερχεται τοις προτερούσιοις. Etiam
no sanctus longus, quo Socrates Charmidem ad ca-
randam temp. hortatur. Idem.

Θαῦμα] Jubemus pro θαῦμα, τὸ μὲν &c. (in lectione confessiebant omnes nostri vet. codices) nere διάφορα μὲν, ac plusquam διάφορα esset lectio. Sed qui hoc juberet, sequitur errorum in-

2013-04-01 04:20:00 14

poteris, bominibus non poteris. Inutile enim arbitrabatur ac turpe, hisce dare operam. Sie-
31 ut et Plato in Euthymo telatatur. "De-
derat illi Charidemus seruos, ut eorum opera lucrificaret, sed noluit ipse accipere. Sunt qui dicant illum Alcibiadis exiamnum for-
mam aspernatum. Otiū, at possessionum om-
niū pulcherrimam laudabat, ut in symposio telatatur Xenophon. Dicebat, et unicūm
esse bonum scientiam; et malum contraria unicūm,
insitiam. Oper ab nobilitate non solūm ari-
bilis in se habens honestatis, verum et omnino ma-
lum est ei obviri. Quare cùm dixisset ei
quidam, Antiphilensis matre esse Threiciā,
Tunc, inquit, arbitrabaris ex duobus Aetho-
nenibus adeo generosius virum natum? Phædonem quoque captivitatis necessitate
questui turpi exploitum, Critoni redimen-
dum præcepit, spectaculumque philosophum
fecit. " Sed et fidibus canere didicit cùm
vacaret: minime pudendum dicens, quod
quisque nescias dixeris. Sapientius item falta-
bat, eam exercitationem plurimum ad
tundam bonam valetudinem conducere
exitimans, sicut et Xenophon in symposio

δαμᾶς ἀχροτονγαρθεσιεῖνος τὴν τειτάρην
αιχρολογίαν, οὐ καὶ Πλάτων εὐθύδιμως Φη-
στι. " Χαριδέου τεοκέτας αὐτῷ διδόντος, ιν' απ' τούτον
αὐτῶν προσδεύσατο, οὐχ εἴλετο καὶ τὸ καλλος
ιπερείδειν Αλκιβιάδευ, κατὰ τινας. " καὶ επίνει
σχολή, οὐκαλλιστονηκηματα, καθα καὶ Σενο-
φόντην συμποτοῦ Φθονον. ελεγεδεκαὶ μενονά-
γαδον είναι, την επιτηδειαν καὶ εἰ μόνον κακόν,
την αἰματιαν. πλούτον δει καὶ εὐηγέρειαν οὐδὲ επε-
μένον ἔχειν πάντες τιναντίον, κακόν. εἰπόντος
γούν τινος αὐτῷ ως εἰν Αντιθέντης μητρὸς Θράτης,
Σὺ δέ σου, εΦον, οὐτος αν γενναντος εἰς δισιν
Αἴγανων γενέσθαις; " φαιδρων δε δι' αἰχμαλω-
σιαν τε οἰκυμένας καθεδεῖν προτέξας Κρίτων
λυτρώσατος, καὶ Φιλόδοφον σπειραστον.
" οὐλλα καὶ λυρέει ειμαθενεν στειροφόρος, μη-
δεν λέγων αποτον είναι, αι τις μη οὐδεν ειμαθε-
νειν. έτι τε οι φρεχτοι συνεχεις, τη τοι σώματος
ενέξια λυστιτελεῖ προσμενεν τη τοιαυτη γυ-
ναγασιαν, " οὐ καὶ Σενοφόντην συμποτοῦ Φ-

terprete, qui locum hunc ita reddit. *Dicitur autem facile eis* esse, *qua habet aliquis mira prologus: amicos autem, quos possidat, nominare difficultissimum.* Quam ita redire debublet. *Alius autem mirum est,* innumerosque facile dico posse, quicunque habeat, *at que amicos possidat, nominare non posse.* H. Scipio.
56. *Ait* Αἰσχύλος¹ *Pro* Ἀιγαίων² *legitur* etiam γενεalogia, *quod magis mihi probatur.* siquidem γενεalogia apte tribuitur sophistarum λόγοις εἰπετοί. *Idem.*

^{τὸν πει τοῦ πονηροῦ]} Scribendum, vel μεταρρύσεις, ut emendat Muretus: vel γλυπτοροῦ. ^{Auct. Gellius lib. 2. cap. 18.}
de Phedone ita scribit. ^{Phedon Elidenus ex cohorte illa}
^{Socratis fuit, Socratisque & Platoni fuit per amicitiam}

57. *Hic enim de rebus temporis disputationem, ut sit
Plato in Euthydemis, inservit, sicut est probatum.* Vide Pla-
tonem in Euthydemico, c. 281, quo loco interrogans
quis, quales fui vobis omnium linguis sermones,
si respondet, *tu es alios, quod es, et tu es* ad
ut tu te ipsum nescias autem dixeris quod tu es,
*qui nomine Plato literarum divinorum de immortalitate animorum
nominis dedit. It Phaedrus seruit, forma, auctor, acme in-
genio liberale; Et, ut guidam scribens, a lenore domini-
no per acutum credidit. Enim Cetera Socratis, hor-
ante Socrate, emisse docente, habuisseque in physiologia
disciplina. Idem.*

εῖσιν διατάξιαι ταῦται πεντακοντάριον; Aldob.
55 *Ostium nunc estinatum perdeccimernum Leude-*
bus. Xenophontis *Antithesis* persona octum lau-
dantis verbis haec sunt; καὶ μὲν τὸ ἀπόστολον γε
κηρύξ τὸ εὐαγγέλιον ὅπει μὲν πεντακοντάριον
καὶ διατάξιαι τὰ διατάξιαι, καὶ διατάξιαι τὰ
διατάξιαι καὶ διατάξιαι.

*Phædron in lupanari propterea sedentem, quod
eiusmodi scrivere cogeretur.* Idem Læcrinus in *Phædron*

N.^o

τίν. Ἐλεγε σὲ καὶ προσημάνειν τὸ δαιμόνιον τα
μέλλοντα αὐτῷ. τὸ τεοῦ ἀρχεῖον, μικρὸν με
μὴ εἶναι, πατέρα μικρὸν δὲ καὶ εἰδεῖν μὲν μικρὸν
πλήρη αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. τούς τε τὰ ὠρία
πολλοὺς ἐστιμένους, ἀπογνωστὸν ἐλεγεν εἰς
τετταῦ. Αἱρετέον καὶ δαιμόνιον τῇ futu
rā praedicere. *Ac bono incipere, pācum non
offe sed magno proximum. Et se si nihil pra
ter hoc ipsum quid nihil ferat. Eos item qui
estriores fructus magno emerent, desperare aiebat*

θεον, καὶ καθέπιστον: οὐ τυπωθεὶς γραμματικῶν, οὐ μετὰ οὐδὲν γράψας τὸν πόλεμον, τοῦ θεοῦ τοὺς αἰτίους ποιῶντας μηδ ἄττη σε ποιεῖ τοὺς αἰτίους ποιῶντας, τὰ δὲ τέλοντα ποιῶντας. Λαχανία ποιῶντας, τὰ τραγανά, τὰ πρόσφατα ποιῶντας; Αὐτὸς,

6 Πλανάντος μέσων) Ferri potest: tamen interpres legit non alio modo, mutatis verbis. Cf. Calafur,
66 Τοις τηι αώνια Ambrofus, qui praeceps veritatem
legi in suo codice τηι αώνια. quod ille putavit idem
et ac si scriptum effec τηι αώνια vel postea. Idem,
Τοις τηι αώνια De effivis et immutatis fructu-

67 *Tous à nous!* Inter nos & nos jubemus interfere particulam μ , quam tamen nec vet. cod. no-

scilicet, que minima videntur, ea minime negligenda; etiamque cladem maximam multis non advenientibus, intervenire. Quan in sententiam multa praeclarata affect ex Chrysostomo, atque, ad *Perfumum Commentarium libro*, b. m. Patens; que legite non penitentia pietatis vere studiosos. Atid sententia videlicet posuit Arifot. In epivo dñe Euseb. ad Nicomachum, ita ferbit: *O μία μέρος τοῦ περιπάτου εἰ θύεσθαι εἴτε τοῦ πελάση, εἴτε τοῦ πέποντος.* Sed alterius res habet. Non enim quid rectum, aut verum, quamvis ibi Philosophus, sed quid vulgo obtineat: que maxima (ut docente alii fusc) vite calamitas. Moris quod in Laetacio figuratur de *preceptibus*, res ipsa figura, Ambrosio veritatem longe pratercedat: et in Graecis, ut hunc sensum obtineant, aliquad fortasse mutandum, vel corrugendum potius, de quo b. m. patens in *Noris. Mer. Calab.*

damus valentum; huc in abdole centia accrescuntur, nam
rat Galenus libri, de Bonis ac mali scissis cibis.
Invenimus ergo, quod tibi *Uroboros* in tanta vita
tua non obstat, sed tuas omnes actiones, tibi et te fuisse
tuorum non est. Cuius enim efficiens similitudine
toto tempore quo innatueris frustis venientibus, magna res
cum aquaphylax istae usum efficit, autem in aqua
tum moribus modis. Vita periculum securitatis ibi
narrata ex imperceptu. Idec Socrates haec admone-
nitioe, quam *transversas* ezygias et ministranda
volunt, fulbitur doct. Desperare bonum ad mat-
riam atacem, seu sanctitatem, perirent, qui innatu-
res frustis tanto desiderio appetunt, ut etiam magna
emant. M. Merbon.

selongeavorfor. Rogatus aliquando, quem
nam sit juvenis virtus, Nibil nimis, inquit.
Geometria eo usque dandam operam monebat,
quod quisque possit terram mensura accipere
et dare. Cum Euripides in Auge de virtute
dixisset;

Optimum esse temere hac dimittero ac re-
linquere;
Surgens egressus est, ridiculum sicut dicens,
mancipium si non inventariatur, dignum inqui-
stione judicare; virtutem vero possum perire
permittere. Interrogatus utrum melius esset,
axorem ducere, necne: Ut struunt horum, in-
quit, geris, ponentia duceris. Mirari sed
debet cui bi, quod lapides signa fulperent summa
opo niterentur, ut lapis homini quam simili-
mus evadat, scilicet cura negligenter, ne similes
lapidibus et videntur et sint. Hortabatur
et juvenes, ut se jugiter in speculo in-
tertuerent, ut si quidam formosus esset, dignus ex
specie fuerit; si autem deformat, cum defor-
matas esse cibas. Φράγτα, γελούντα, αὐδρά-
ποδα μὲν μὴ εὔρυσκόμενον, αἰχίσιν ζητεῖν αρ-
την δ' οὐταν εἴη πατολάθειν. ἐρωτήσεις πότερον
γῆμεις η μή; ἘΦ, Ο ἀν αὐτῶν παισίσης, μετα-
γνωσθή. Ἐλεγύ τε θυμράζειν τῶν τὰς λιβηνὰς εἰ-
κόνας κατατεκναζόμεναν, τοῦ μὲν λίθου προ-
νοιαν, ὡς ομοιότατος ἔσται αὐτῷ δ' αἷμαδειν, ὡς
μὴ φρόνιμος τὸν λίθον Γένεονται. οἵην δέ και τοὺς
νέους συγεκάς κατοπτρίζεσθαι, οἵ εἰ μὲν καλοὶ
εἰσι, αἰχίσι γίγνονται σι δ' αἰτχρεῖ, τῷ παιδίᾳ
τὴν δυστείαν εἰπαλάπυτον. καλέστας ἐπὶ 34
δεκάτην πατείσαντος. καὶ τές Σαντικτίς αἰδονό-

stri habebant, nec locus admittit. Alioquin sensu effe-
ser, Socratem ex illo se nihil scire, ac ne hoc quidem
scire, an videlicet verum effe, se nihil scire.
Atqui ex aliis scriptoribus notum esse potest, cum di-
cere solitum. Unum hoc sepe. mihi scire. Hoc
ro aut patrimonio à majoribus accepto contentus non
est, aut fudit illud amplificatur filii suis reliquie-
re, et Geomara effe non videatur. *Idem.*
69. Segnioris deus non riveti Bianti hoc tributari,
cum Segnioris eam non videntur. Ausiliis analogon-

apud Modium Scrm. xxvii. Apuleius apologeticō primo: *Annon Socrate philosophus ultra etiam iudicis deinceps suis, et credo in se mes in speculo concurreat.* &c. *H. C. C. A. B.*

⁷⁰ Παῖδες τὸν διορθίσαν] Ad verbum virtutis eloquentiam Apuleius, *Virtutis Lode turpitudinem tegetur. Idem.*

71. *Ac ceteros quidem homines idcirco vivere acbat, ut comedent, et vero comedere ut viveret.* [Quod dictum Socri Plutarcho quoque tribuit in libro,

τοῖς λει; πρὸς τὸν εἰπόντα, Θάνατον σὺ κατέγνωσας Ἀθηναῖς. Κακείνους, Φύσιν, ἡ Φύσις. οἱ δὲ τοῦτον Ἀνάξαρχον Φασὶν εἰπεν. τῆς γυναικὸς εἰσούσης, ἀδίκους αποθνήσκους, Σύδειος Φέρ, δικαίως ἐβίουσιν ὅπα δόξας τινὰ αὐτῷ λέγεν.

Ηματί κεν τριτάτω φθίνη ἐρίβωλον ἵκοιο,

πρὸς Αἰσχύνην ἐΦ. Εἰς τρίτην ἀποβασίουμεν. μέλ-
λοντι τε μετώπῳ τῷ κανένων πτυσσόν. Απολλόδωρος
πιμάσιον εὐδόκιμον καλούν, ὃν ἐκεῖνον ἐπανθάνει
καὶ ἔστι. Τί δέ, ἐΦ., τὸ έμένικον εὐδόκιμον
μὲν ἐπιτίθεμον, ἐπανθάνειν δὲ συζήτησι; πρὸς τὸν ει-
πόντα, Κακοῦς δεῖν διελέγεται Καλῶσγαν, ἐΦ.

λέγενται οὐκ εἴησα. * * Στρέψωτες ἀντίσθεντος τὸ
διερρώσθι του τρίβωνος εἰς τούνιφαντες. Ὁραὶ σου
ἔφη, διὰ τοῦ τρίβωνος τὴν κενόδοχον προστὸνει-
πότα, Οὐ τοι λειδορέπεται ὁ δένα; Οὐδέ
ἔμαι γαρ οὐ πρόσεστο ταῦτα. ἐλεγεῖ δὲ τοῖς ἔκφι-
κησις δεῖ ἐπίπτησες ἑαυτοῦ διδόναι. εἰ μὲν γάρ τι τῶν
προσόντων λέξειν, διερρώσονται. εἰδὲ οὐ, οὐδὲν
πρὸς ήματις. πρὸς Σαντιπότην, πρότερον μὲν λαιδο-
ρύσσαν, οὐτέρον δὲ καὶ περιέσασαν αὐτῷ. Οὐ
ἐλέγον, εἶπεν, ὅτι Σαντιπότης Βροτόπατα, καὶ θερ-
πυῖσες; πρὸς Ἀλκαμειδὸν εἰπόντα, οὐκ ἀνέκτη ἡ
Σαντιπότης λαιδορύσσα, Ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, συνέ-
θισματι, καθαπειν καὶ τροχηλέας ἀκούων συγ-
χεῖς· καὶ σὺ μὲν, εἶπε, χρημάτων θεώρηταν ἀέρη.
37 Τοῦ δὲ εἰπόντος, Ἀλλά μοι αἱ καὶ νεοτεροὶ τί-
κτονται Καῦμοι, Φηραὶ, Σαντιπότης πανδίλαγεντι. πο-
τὲ αυτῆς ἐγγραφὴ καὶ θεωρήτης πειλασμένης συγ-

ποὺς δὲ τὸν γενοῦ ποιημάγαν ἀκούσι his verbis. υπομε-
στίον, ἣ οἱ Σωκράτες πεντετέλευτη λέγουσι τοὺς μὲν Φιλο-
δούς ζῆν τοι εἰδόντες καὶ πίνοντες, τοὺς δὲ ἀγαθούς εἰ-
δίους καὶ πίνοντες τοι τέλος. Aldob.

72 *Cum sibi quidam in somnis dixisse vise esset*
Idem Plato in Critone, cui quidam mane ad Socratem aduenit, «cuius mesticii cras ipsius moritumur», respondens somnium, sic loquitur. *Δέκι τε μοι νόην προτείνεις καὶ τις εἰσὶς δεκάπεντα ἡγεμόνες οὐκαλύπτουσιν οὐδὲν*, *πάντα τις τητάρτη θεοῖς μηδεποτε*. Cicero lib. de Divinitate, cunctum locum tractans, *Est, inquire, apud Platonom Socratis, cum esset in cypria confusa, dicens Crisostom suo familiari, sibi post tertium diem eum morientum: vidente in somnis pulchritudine eximia feminam, qua nomine appellans diceret Homerum quidam egyptiaci versum;*

¹² *Referenti quod illum Athenienses mori decrevissent; *Et natura illorū, inquit.* Hoc alii ad Anaxagoram referunt. Dicente iuxore, *An iuste morieris, An tu, inquit, iuste malles?* Cun in somnis quendam libi ista dicentem audisset:

At te frugifer sicut lux tercia Phœbia.
Ait ad Aescinem, tertio pôlî de se moriturum. Die qua cicutam pectoribus erat, A-
pollodorus ei pallium pretiosum obstat, ut
in illo moreretur; et ille, *Quid*, inquit, *num
pallium meum viventi conuenit, vita fuctuare
non convenerit?* Nuntiantur quendam fe-
maledictis incæserit. *Bene*, inquit, *qui nqua didicit,*

Textiles *Phthisis* *sample* *Basel*

lum notandum est, Socratem se post triduum
eum non *Æschini* dixisse, quod Laertius
de Crito, ut aliud apud Platones in Crito,
supra citato, in hoc tamen Laertius alios sequi-
autors. *Idem.*

Γάρ τινα ιδεν ταῦτα Antiquis enim non solito-
dum effrenetur, pulcherissimis verbis
ornati, quod Lucianus eleganter notat τινα αἰ-
σθητα quibus mortuorum erat, pretiosissi-
mam inducebant. Sic apud Plutarchum Philo-
λευτους καὶ Αριστοφανέων λαοπόλεων, τη-
τρα τοι φράγμα έγινε, et exempla passim obvia-
λαβ.

Anthonistene pallium quā contritum erat: ut con-
tempor veriente; Elianus lib. 9, cap. 35. ὅτι Σε-
ποὶ τὸ Λαύριον τὰ διατελεῖσαν πολιτείαν

familiares, injuriam manu ulcisceretur,
Præclare, inquit, ut nobis corrixantibus quis-
que vognum acclamat. Eia Socratis, eia Xan-
thippe. Asperioris ingenii uxori ita congre-
diendum monebat, ut equis animis curum in-
fruderet. Nam sciss illi, cùm eis subgerirent,
religiosi facili uterent; ita et mihi, post Xan-
thippe usum, reliquorum munerum facilius
conversatio obvenit. Ita et hujusmodi di-
cens atque faciens, Pythie testimonio laudat-
ebat eum, quod ē Charephohti id oraculum
edit, quid in omnium ore est;
M. Tullius, inquit, ut natus esset, in
familiis, iugulari manu ulcisceretur,
Præclare, inquit, ut nobis corrixantibus quis-
que vognum acclamat. Eia Socratis, eia Xan-
thippe. Asperioris ingenii uxori ita congre-
diendum monebat, ut equis animis curum in-
fruderet. Nam sciss illi, cùm eis subgerirent,
religiosi facili uterent; ita et mihi, post Xan-
thippe usum, reliquorum munerum facilius
conversatio obvenit. Ita et hujusmodi di-
cens atque faciens, Pythie testimonio laudat-
ebat eum, quod ē Charephohti id oraculum
edit, quid in omnium ore est;

Mortalium unus Socrates vere sapit. Αὐδρῶν απάντων Σωκράτης σοφώτατος.

^{ποτε.}] Inducitur apud Plaronem Socrates Anytum ins-

75. *Aiebat uxore difficilestam.* Idem Xenophon in Symposio, c. 783. Interrogatus enim apud eum ab Antiphene Socratis, quia Xanthippem uxorem adhuc disciplina manutenerem non reddebat, exsuffit se verbi.

77 Sed omnia *Lycon populi assessorator prius adoravit*. Greek fr. προστατεύεις ἐπὶ πόλει λόγων οὐδεμία γέγονε. Εἰς δημοσίου *assessoratorem populi vertit*: in quo Aristoteles sequens unum auctorem, quia *Polit. libro cap. 4.* cum quantum *Democratice genus Tyrannici* similimum esse ostendetur, ex ea re arguitur *assessoratorem*.

76 Καθάπτει τον πόλεμον καὶ τὸν Ἀντον.] Licet haec
actionem multorum codicis concilii confirmes, magis tamen mihi probatur altera, καθάπτει Μιλατον
τὸν Ἀντον. Henr. Steph.

Διονυσόδωρος δέ Φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιδίαν. ἐποίησε δὲ καὶ μύθον Αἰσώπου, εἰ πάντα ἐπιτετυγμένως, οὐ ἡ ἀρχή,

Αἴσωπος ποιῶντες Κερίνιον ἄστον νέμουσον, Μῆκρίνειν ἀρέτην λαζαίκων σεφίν.

43 * ὁ μὲν οὖν ἐξ ἀρχώπων ἦν. ἡ Αἴθναιος δὲ εὐθὺς μετέγνωσαν, ὥστε κλεῖσαι καὶ παλαιστρας καὶ γυμνασία. καὶ τοὺς μὲν ἐφυγάδευσαν· Σωκράτης δὲ χαλκῆς εἰκόνες ἐπιμάσαντο, ἢ ἔστοι εἰν τῷ πορτείω Λυσίππου ταῦθα ἐργασάντον. Ἀντότον τε ἐπιδημήσαντα αὐθίμερον δὲ ἐγκέρησαν Ἡλείτεται οὐ μόνον δὲ ἐπὶ Σωκράτους Αἴθναιοι πετόνθασι τοῦτο, αὐλά καὶ ἐπὶ πλαίσιον σύσσων. καὶ γάρ οὕτων [καθὰ Φησιν Ηρακλείης] πεντήκοντα δραχμαῖς ὡς μανιόμενον, ἐπιμάσαν καὶ Τυραῖον παρακόπτων ὕλεγον, καὶ Ἀστυδαμαντα πρῶτον τῶν περὶ Αἰσχύλον ἐτίμησαν εἰ-

Πορρὸς Dionysodorus pæana illius non esse memorat. Fecit et Aelopiam fabulum non multum composite, cuius initium est,

Civibus Aelopis dixit quis culta Corinthi thus;

Ne virtutem in ius judice plebs vocent.

* Atque in hunc modum Socrates excelsit εἰς ζωὴν. Atheniensibus ejus facti tantum penitentiae incellit, mox ut palestræs et gymnasia clauderent; et alios quidem exilio; Melitum verò morte damnarent. Socratem ærea imagine publicè honoravere, quam à Lyippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die qua in urbem ipsorum veniſet, Heracleotæ ejecerunt. Hujusmodi degnifarunt Athenienses non modo in Socrate, verum et in aliis viris illustribus permultis. Nanque, ut air Heracles, Homerum veluti infanteum drachmus quinquaginta multarunt. Tytaeumque mentis impotem dixerunt. et Alydamantem, quem primum ex ludo Aeschyli ærea imagine honoraverant,

ὅτι πεινεῖντας ἴτινας· τοὺς τοῦ Αἰσχύλου λόγους, καὶ τὰς ἄλλας τοις μετροῖς, οἵτινες καὶ Εὐεῖς τοις. Quod igitur Plato προσέμειον τοῖς Αἰτταῖς, hoc Laertes pæana vocavit: quam autem Laertius ἀειποῖο more fabulan ab eo compositam aut, hanc Plato τοῦ Αἰσχύλου λόγους apud; qui pauca post idem quoque apterius ait. Adob.

87 Atheniensis autem nūquic co penitus, &c.] Quod item ferè scriptum reliquit S. Augustinus lib. 8. de civit. Dei cap. 3. his verbis. Sed cum postea illa ipsa, que publicè damnaverat, Atheniensium cívitas publicè luxit, in duas accusatores ejus nūquic adeo populi indignatione conversa, ut unus eorum offrēsset in multitudinis intermixtis, exitio autem voluntaria aucto perpetuo panem finalem alter evaderet. Idem.

88 Σωκράτης δὲ καλλίτειον ἵπατον.] Apud Tertullianum ad gentes lego: *Quoniam penitentia lenitatem Atheniensium, cimbratores Socratis postea affligerunt. Et imaginem ejus ecam in templo collocauerunt.* Vulgo legitur *auream.* Iff. Caiab.

89 Πορτείων πορτείων locus publicus Athenarum fuit, ut Pollux adnotat ex Demostheni contra Phormionem. Ex ea oratione liquet in Pompeo, sicut & in Odeo, frumentum solitum dividendi ac dividit. Ait enim mercator, διαμετρῶν τὰ ἀλφά τοι τὸ θέλλων, & mox, καὶ ταῦτα πάντα τοι τοῦ Πορτείου διαμετρῶν, ut legit Pollux. Meinit iterum Laertius, in Diogene Cynico. Puto autem si vocamus illum locum, quod ibi affervantur τα πορτείων, hoc est, pomparum choragia. Iff. Caiab.

90 Εξεικόνες Ηρακλεώποι.] Imò κατίταντα διὰ Σωκράτης ait Themistius orat. 11. Idem.

91 Nam & Homerom, ut air Heracles, τανγουνιναν γυνηγαντα δραχμαν μαρδαραν.] Homerus nunquam Athene fuit, quippe qui in ipso itinere, cum Athenas navigaret, Sami in agriordinem incidentes, mortuus sit, quemadmodum et apud Herodotum in ejus vita. Quod non ideo huc afferre volui, ut Heracles, quicunque ille sit, autoritatem aspernaret, quem ego scriptorum à Laertio nominatum non contemno, sed quid traditum est, nec viciūfimi scriptoris Herodoti monumentum, lectores ignorare volui. Adob.

92 Καὶ Αἰτταῖς πορτείων τοῦ πορτείου Αἰσχύλου.] Profris mutillis iste locus: sic ut scintiam nullam ex his verbis eliciam. Fortasse dixerat aliquid Laertius de eo Alydamante, poëta tragico, cui dederunt Athenienses jus ponendæ statu in theatro. Vide autem Suidam exponentem proverbium, Σωκράτης επανεῖται Αἰτταῖς πορτείων πορτείῳ. Iff. Caiab.

Αἰτταῖς πορτείων τοῦ πορτείου Αἰσχύλου.

93 Σωκράτης δὲ καλλίτειον ἵπατον.] Apud

44 * Eis Euripides quoque id exprobaret in Palamede,

Occiditis, occiditis summa sapientem,

Innocuamque philomelam, μησαν.

Καὶ οὐδὲν ἀλγύνουσαν αἰδόνει μεῦσαν.

Καὶ τάδε μὲν ὦδε. * φιλόχωρος δέ Φησι προτελευτῆσαι τὸν Εὐριπίδην τοῦ Σωκράτους. ἐγενήθη δὲ [καθὰ Φησι] Απελλήδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς] * ἐπὶ Αψεφίων, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἐθνομηκοστῆς ἐβδόμης οὐλυμπιάδος, * Θαρρυλιῶνς εἴκτη, ὅτι καθαιροῦσι τὴν πόλιν Αἴθναιον, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενεῖσθαι Δῆλοι Φασῖν. * ἐτελεύτης δὲ τοῦ πρώτου ἔτει τῆς ἐθνομηκοστῆς πέμπτης οὐλυμπιάδος, γεγονὼς ἐτῶν ἐβδομηκοντα. καὶ ταῦτα Φησικαὶ Δημητρίος ὁ Φαληρεύς. * εἰνι γάρ 45 εἴκοντα ἐτῶν τελευτῆσαι αὐτὸν Φασῖν. * αἱρόφετοι δὲ ἡκουσαν Αναξαγόρου, καὶ εὗτος καὶ

τι sunt. Inter alios, Alydamanta. An igitur αἰταναὶ statu honefarunt dixerit? Verū quid potest, ad verba quod attinet, ἥκει bene, μιλάντων αὐτὸν φλεγτα, si de re conferat, ταῦτα μιλαντα irrogat φλεγτα, τοις σταύροις εντυπωσιακοῖς αὐτοῖς εἴκεται. Sed videamus, quia digna hinc vindice nodus; & ita dictis vīris vīsum; an aliter res expediri posst. Quid igitur obstat, quin ita legamus? Οὔπορον τοταρά, δι. ὡς μαρτινοῖς τίτινες, καὶ Τυραῖος παρακόπτων Λατεῖον, καὶ Κετοῦδε. πρῶτος τοι τοι Αἰσχύλον τὸ τίτινες τοῦτο χάλκον. Quānula mutatione, sententia plānissima: Homerom, inquit, *velut infans δραχμοὶ 50. μιλάντων*; Tyrasum, delapse dixerunt: sed & Alydamantem, ex Δεικύλης διδύπολις (aut Εδαύλων); præcipuum: quem αὐτοὶ διανοῦσσιν honoraverant. Quia definit procedens vox in { } inde, ut pafim, (notura qui in his versat) omisum pronomen relativum: ejus omnione, totus sententia depravatio conjecta est. Sciatuα αἰταναὶ hunc Alydamantem honoratum fusse, res certa: evidens ut infaustum, ab eo contemptum, eti, qui quidem nunc extet, id dicat, prater Λατεῖον, neκο; hinc tamen argumentum, quod fluorum mentorum procrimidos, imporibus esse folere: ut in proverbiorum (Caiabuon in Natis observatum ex Suidâ) res abierit. Qui autem illi Proverbio notatus, jačatus, & mulieribus accusitus (jure, an injuria) fuerit; quod dubitet, quin ludibriū populū, & a multis delirau creditus sit? Quo pertinet Pindar dictum (ut quidem Plutarchus interpretatur) τὸ κωνάρτα ταῦτα κακῶν παιώνειον τριπάνιον & in eam sententiam non pauci Plut. in extimo tractatu, Πιττοῦ τοῦ ιτανοῦ τριπάνιον τριπάνιον. Hinc sanctus Paulus, quoties cogitum παιωντος τοῦ ἀρρενοῦ, ut plurimum, invidiam deprecatur: ut observat Chrysolomus. Aeca autem statua hic commemoratur, non solum ad notandam judiciorum incontrantiam: fed ideo præcipue, quod ex oblatâ in-

scriptionis (quam narrat & Zenobius) confidemus; & negare, pudore & ignominia; τοις παρακόπτων live vere, five affectu, prima, ut conjiceret est, Alydamantē φρεσκά. Mer. Caiab.

93 Εἰκόνει, εἰκάσι.] Ex Nauplio Euripidis citatum reperio. Τρέτας ad illum veritam Lycophronis, Οὐρανοβασίντας τοι μέσος τούτων.

Ex Euripidis Palamede & verba hæc & fabulam tomat. Tzetzas ad illum veritam Lycophronis, Οὐρανοβασίντας τοι μέσος τούτων.

94 Philochorus tamen Euripidei Socrate priorem mortum est τε τραγοῦ. Euripides annis undecim ante Socratem nascitur, Laertio auctore, quippe qui anno primo Septuaginta quintæ Olympiadis natus sit, cum Socrate anno quarto Septuaginta quinta Olympiadis natus sit, illa annis esse dicitur. Itaque veri quoque simile est, eum priorem Socrate mortem occupuisse. Adob.

95 Εἰνι Αἰτταῖον.] Scribitur Αφίσιον. At Diodorus auctoritate eius anni habet Φαληρα τοι Φαληρα. Iff. Caiab.

96 Θαρρυλιῶνς εἴκασι] Plutarchus idem notat Sympos. lib. VIII. prob. I. Τῷ εἴκασι τοι Θαρρυλιῶνς τριπάνιον τοι Σωκράτης τριπάνιον τοι ιππάσιον τοι Πλάτωνος τριπάνιον. Apuleius de Platone, Μοῦσος εἰρανοῖς αὐτοῖς Αἴτιος θαρρεῖται, πατέος εἴκασι, die qua apud Delos Larona ferunt Apollinem Dianaem peperit. Pridie Socrate genitum accipimus. Eit autem in quo non conveniat inter Apuleium & Laertium. Ille enim uno & codem die utrumque numerum in lucem edidit ait: hic Laconiam τοι εἴκασι, Apollinem τοι ιππάσιον. vide in Platone. Idem.

97 Μοῦσος εἰρανοῖς αὐτοῖς πρώτη πατέονται εἰς οὐρανούς. αἴστος περιεγίνεται.] Si ab anno primo Septuaginta quinta Olympiadis, quo Socrates natus est, ad annum primum XCV. Olympiadis, quo est mortuus, summa colligatur interjectiorum autorum, erunt sepius & octo anni, duobus minus, quam Laertius ait. Adob.

98 Αἰτταῖοις τοις τοι Αἰτταῖοις] Falsum igitur O. 2

Εύριπόδης, οὐ καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομάχου στῆς πέμπτης ολυμπίαδος ἐγενήθη εἰπεῖ Καλλιάδοις δοκεῖ δέ μι καὶ περὶ τῶν Φυσικῶν ὃ Σωκράτης διελέχθω. ⁹⁹ οὕτω γε καὶ περὶ προνοίας τινὰ διαλέγεται, καθά Φυσι καὶ Σενόφων, καί τι περὶ μόνων τῶν ηθικῶν ποιεῖσθαι τους λόγους αὐτούνειπω. ¹⁰⁰ ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἐν τῇ πλογῇ μητρόνεις Λαζαρέρους καὶ ἄλλων Φυσικῶν, ἀ Σωκράτης ἀρέτας, περὶ τούτων αὐτὸς λέγει, καί περ ἀντίθετος πάτοι Σωκράτης. Φυσι δὲ Αριστοτέλης μάγον τοῦ ἐλέντοντος εἰς Συρίας εἰς Αθήνας, τοῦ τε ἀλλα καταγνώνται τοῦ Σωκράτους, καὶ δὴ καὶ βίαιος ἦσεν τὴν τελευτὴν αὐτῷ. ¹⁰¹ ἕστι δέ καὶ ζημῶν εἰς αὐτὸν σύτω,

Πίνε νῦν ἐν Διος ἄν, ὡ Σωκράτες. ἡ σε γάρ
ούτως

Καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεός οὐ σοφίη.

Πρὸς γάρ Αθηναίων κόνειν απλῶς μενέδεξω,

Αὐτοὶ δὲ ἔχειν τοῦτο τεῦ στράτητι τούτῳ τις, καθά Φυσι Αριστοτέλης ἐν τρίτοι περὶ ποιητικῆς, ἐφιλονείκει ¹⁰¹ Αντιλοχος Λάρνιος, καὶ Αντιφῶν ὁ τερατοσκόπος, οἰς Πυθαγόρα Κύδων καὶ Οὐνέτας καὶ Σάγαρος Όμηρος Ζώντι, ἀποθανόντι δὲ Σενόφωνος ὁ Κολφώνιος· καὶ Κέρκυρη Ήσιόδω Ζώντι, τελευτήσατι δὲ ὁ περιστρέψας Σενόφωνος καὶ Πινδάρος ἀμφίφυντος ὁ Κώρος· Θάλητη δὲ Φερευτῆς, καὶ Βιάντι Σάλαρος Πηριπένες· Πιττακῷ Αγριπενίδας καὶ Αλάνιος, Αναζαρόρα Σωτίσιος, καὶ Σιμωνίδης Τιμοκρέων.

47. τὸν δὲ διαδέκαμενων αὐτὸν, τὸν λεγομένων Σωκρατικῶν, οἱ κορυφαῖστοι μὲν Πλάτων, Σενόφων, Αντιθέντης, ¹⁰² τὸν δὲ Φερεμένων δέκα εἰς διασπόρατα τέσσαρες, Αἰσχύνης, Φαῖδων, καὶ Αντιθηνῆς. Ex his vero qui decem dicuntur, clarissimi fuerunt quatuor, Aeschines, Phaedon, et Antisthenes. Ex his vero qui decem dicuntur, clarissimi fuerunt quatuor, Aeschines, Phaedon,

quod ex Apollodori Chronicis relatum suprā, obiisse diem suum Anaxagoram anno primo Olympiadis IXXVII. *Il. Calab.*

99 Si quidem, ut est apud Xenophontem, de providentia quendam dispergit. Est apud Xenophontem in primo τῶν απομνημονικῶν libro Aristedemus, cui parvo cognomen fuit, vir qui neque dicit sacerdotes, neque vaticinio uteretur, cum quo Socrates fermō est, & copiosus, & gravis de providentia, quem hoc loco Lærtius significat. Xenophontem c. 361, *Aldob.*

Euripides primo anno septuagesima quinta Olympiadis sub Calliade ortus est. Videtur autem mihi Socrates et de naturalibus differuisse, quandoquidem et de providentia quendam dispergit, ut Xenophon ait, tametsi de rebus que ad bonos mores faciunt, tantum verba eum fecisse asseveret. Sed et Plato, in apologia mentionem Anaxagora faciens, aliorumque physiocom, quas Socrates negat, de his dicere ipse comprobatur, et quidem cum sua omnia Socrati semper attribuit. Refert Aristoteles, magnum quendam ex Syria profectum Athenas, Socratem pluribus in rebus reprehendens, violentamque illi mortem futuram predixisse. * Erit nostrum in illum 46 adscriptum epigramma :

Nunc bibe apud superos bone Socratis. ip-

so enim Apollo

Te sapere haud leviter dixit, et in sa-

pientiam.

Civibus ingratiss tibi erat porrecta cincta :

At iudem hafrunt protinus ore tuo.

Fuit ei, ut refert Aristoteles tertio de Poetica, cum quadam Antiolio Lemnio, et Antiphonte prodigiorum interprete, contentio; quemadmodum et Pythagoras cum Cydone et Onata. Viventem Homero Sagaris aenulus fuit: vita autem functio Xenophanes Colophonius. Hesiodo item viventi aenulus Cercops; defuncto autem Xenophanes jam dictus. Pindaro item cum Amphimeno Co contentio fuit, Thalei cum Pherecyde, Biantique cum Salaro Prienaeo; Pittaco cum Antimenede et Alcato, Anaxagoras cum Sofibio, Simonidaque cum Timocreonte. * Verum ex his qui succellere Socrati, appellantur Socrati, principes fuere, Plato, Xenophon, et Antisthenes. Ex his vero qui decem dicuntur, clarissimi fuerunt quatuor, Aeschines, Phaedon,

100 Quin etiam Plato in *Apologia de Anaxagora.* Inducit in *Apologia Melitus à Platone*, Socrati Anaxagore dogmata objiciens, que quidem ille non modo ut aliena, sed etiam ut absurdā aspernatur. Plato in Apol. c. 10. *Idem.*

101 Αριστόχος Λαρνίος] In Pythagore vita legitur Αριστόχος. *Il. Calab.*

102 Inter decem vero, qui feruntur, insignes maxi-
me quatuor fuerint, Aeschines, Phaedon, Euclides,
& Arisippus.] In his decem videtur Lærtius nume-

Euclides, et Arisippus. Primo igitur dicendum de Xenophonte; (de Antiphone autem inter Cynicos:) tum de Socratis, atque ita demum de Platone, qui et decem sectarum princeps est, primamque Academiam ipse constituit. Hic ergo successionis est modus. Fuit et alius Socrates historicus, qui Argos regionem diligenter descripsit. alius item Peripateticus Bithynus. atque alius, poeta epigrammatum. et alius Cous, qui deorum precatiōēs invocationesque conscripsit.

rare, tum hos quatuor qui nominati sunt, tum preter hos, ut opinor, Diодorum, Stilponem, Cratōnem, Simoniem, Glauconem, Simmiam, nam Cebes quidem & Menedemus alia est ratio, quorum prius admodum paucā scriptis, ideoque à Laertio vix attingit: alter Platonis potius discipulus fusse, quam Socratis videri potest. *Aldob.*

104 Περίφραγμα Αργούς γεγραφέω] Hunc semel & iterum laudat Plutarchus in Quæst. Rom. *Il. Calab.*

105 Καὶ οἱ Κάροι, ιππιλοπέτειοι γεγραφέω] Sophocles in illud Apollonii lib. 1. οὐδὲ οὐδὲ ιππιλοπέτειοι Καρδανοι. sic notat, Σωκράτης οὐ τοις ιππιλοπέτειοι Καρδανοι οὐδὲ οὐδὲ ιππιλοπέτειοι Καρδανοι. φοινικαλίσται. οὐτούντοι οὐδὲ οὐδὲ ιππιλοπέτειοι Καρδανοι fieri à Laertio mentionem Socratis junioris, cuius meminit etiam Aristoteles in Metaphysicis. *Idem.*

X E N O P H O N .

Σ Ε Ν Ο Φ Ω Ν.

48. * X enophon Grylli filius, Atheniensis, pago Erchieus fuit, verecundus admodum, et ultra quam dici possit speciosus. Ait enim, cum Socratem in angiportu quodam habuisset obvium, porrecto baculo transire prohibuisse. Percontanti vero, ubinam veniret que humana ulibus sunt necessaria; cum ille respondebat: rursum, ubinam boni ac probi homines fierent interrogasse: et cum paulum habuisset dixisse Socratem, Sequare igitur et dico ex eo tempore Socratis auditor factus. Primus omnium que dicebantur notis excepta in publicum edidit, commentator inscribens; primumque Philosophorum scriptif huius.

1. Verecundia, οἱ forme, sopra quon dicit posse: in primis.] Græci, αἰδίνωσθε, καὶ οὐδεποτε οὐτιστόν. Ego αἰδίνωσθε malui verecundiam quam modice vertere, tum verbū Græcum magis persequeret, quod libenter folco, quod Latinus orationis ratio paitur, facere, tum Aristotelis auctoritem sequitur, qui 4 Ethic. extremo, eo qui rubore afficiantur αἰδίνωσθε vocat, quos Latinū verecundas

magis, quam modeſtas appellant. Modeſtas enim in virtutibus numeratur, verecundia nequaquam. *Aldob.*

2. Τούτοις] Superior editio habebat, τούτοις οὐ στρατιώταις οὐταναντικά Σωκράτης, quæ lechio ferri mīlo modo potest. Sed quā alternat acutus in dativum mutandus est, malui mutare τούτον, vel potius debui, quā aliqui quod à Socrate factum fuit, (ut ex frequentibus quoque patet) adscriptū si-